

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:

Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za **avstro-ogorske** dežele:
celoletno K 25.—
polletno K 12.50
četrtletno K 6.80
mesečno K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno K 28.—
za **vse druge dežele i. Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas** (**inserate**) se plačuje od četverstopne petit vrste po 12 h, za večkratne natis primeren popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Št. 125.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, 6. junija 1910.

Cekovni račun 45.817.

Leto II.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo zopet ponové.

„Narodni Dnevnik“

velja za avstro-ogrske dežele:

celoletno	K 25.—
polletno	12.50
četrtletno	6.30
mesečno	2.10

Za Nemčijo:

celoletno	K 28.—
---------------------	--------

Za vse druge dežele K 30.—.

Naročnina se pošilja naprej.

Upravništvo „Narodnega Dnevnika“.

Volilno gibanje.

Z včerajšnjim dnevom smo lahko zadovoljni. Napredni kmečki kandidat g. Ivan Kac se je predstavil volilcem v Št. Janžu na Vinski gori in Družmirju; dosegel je povsod krasen uspeh in njegova kandidatura se je vzela z navdušenjem na znanje. Zasvetilo se je v očeh trdih kmečkih mož ono isto navdušenje, oni isti ogenj, s katerim so šli l. 1907 v boj za pokojnega Ježovnika. Geslo »kmet voli kmeta« je pognalo globoke korenine. Prepričanju, da more le stanovski tovariš najbolje zastopati želje in težnje kmečkega stanu, so se pridružili še drugi momenti. Kljub temu, da imajo slov. klerikalci tri četrtine slovenskih mandatov v žepu, se vendar vidi po 3 letih delovanja sedanjega drž. zbora, da niso ničesar opravili za narod, temveč so vedno le pomagali — vladi in škofom. Pomagali so vladi l. 1907 pri nagodbi, pomagali so ji lani pri prorač. provizoriju in trgovskih nagodbah — vselej na škodo naroda, osobito našega kmetijstva. Nagodba je uničila našo vinorejo in teško oškodovala živinorejo; trpi pa vsled klerikalne gospodarske politike tudi naša lesna trgovina. In lani — baš v trenutku, ko bi Slovani napravili v Avstriji velik trenutek naprej — so vedeli slov. klerikalci to preprečiti in danes nas tišči nemški jarem huje ko kedaj poprej. Za to, da je ljubljanski škof dobil polmilijonsko

posojilo po 1% in da se mu je odpisalo na stotisoče davka — ljudstvo nima drugega interesa in koristi kakor da vidi, komu na hasek delajo klerikalni poslanci! Klerikalci so popolnoma zavozili v štajersk. deželnem zboru; slavili so aneksijo Bosne in Hercegovine, ki nam je povzročila stomilijonske stroške in bodo nedvomno glasovali tudi za nove bojne ladije in nove visoke oboroževalne izdatke. Saj si človek ne more misliti klerikalca drugače kot vladnega hlapca; če je opozicionalec, ne dela to od srca in iz prepričanja temveč iz politično taktičnih ozirov.

Vse to prodira na ta in oni način med ljudstvo in razburjenje se širi vedno bolj. »Šlager« z vero je precej zgubil svojo moč, ker ljudje uvidevajo, da se ne gre v sedanjem političnem boju za ali proti veri, temveč da se gre za nadvlado duhovništva, katero pozna naše kmečko ljudstvo samo pri plačevanju visokih šolnin, pri bernji in — volitvah. Zlati časi duhovniške komande so minili in se ne vrnejo več. Kar se opravi danes, se opravi s samim nasilstvom in goljufanjem nepoučenih volilcev. O kakem navdušenju je v klerikalni stranki malo govora . . . Kdor je stopil v napredne vrste, je pa stopil iz prepričanja in navdušenja za kmečko stvar, na narodov napredek. — Vsi ti moške gredo danes v Ježovnikovem volilnem okraju v boj proti klerikalni politični korupciji in izsesavanju ljudstva . . . Razporeženje v volilnem okraju je za napredno kmečko stvar kar najboljši; svež veter je potegnil po lepih njegovih dolinah in ravninah, pripravlja se vihar, ki bode pometel s političnimi koristolovci . . .

V Št. Janžu na V. g. se je vršil shod pri gospodu Delakordu ob cesti. Po ranem opravi so se zbrali v lepi Štajnerjevi gostilni najodličnejši moške velike šentjanske občine: večina obč. odbornikov z županom g. Voduškom na čelu. Predsedoval je vrli domači posestnik g. Dreo. Urednik Lesničar iz Celja je obširno pojasnjeval neuspehe in pogubne posledice klerikalne politike in klerikalizma na Sp. Štajerju. Govoru so navzoči burno pritrjevali. Nato je povzel besedo kmečki kandidat g. Iv. Kac in v priprostitih, a v srce segajočih besedah razvijal svoj program. Obljubil je konečno, da bode delal v slučaju izvolitve za svoje volilce pošteno in odkrito; ne bode preveč obljuboval, a temveč storil. Njegova priprosta a resnična izvajanja so napravila kar najboljši utis na navzoče volilce. Dolgotrajni živijo-klici so pričali, da si je pridobil g. Kac srca vseh v trenutku.

K besedi se je oglasil nadalje ponovno župan iz Otišniškega vrha, g. Iv. Verdnik. Živahno in prepričevalno je navduševal kmete k samopomoči in sta-

novski politiki. Njegove besede so vzbujale cele viharje navdušenja. Govoril je še g. Verdnik - Kral iz Šmartna, ki je opisal nesebično in požrtvovalno delovanje g. Kaca v domači občini kot župana in posojilničnega načelnika. Shod se je na to v najboljšem razpoloženju zaključil. Ljudje so se razšli z enoglasno sodbjo: Kac je naš človek, tega bodedo volili!

Istotako zadovoljiv je bil shod pri Basistu v Družmirju. Tudi tam se je zbralo do 100 odličnih kmetovalcev; predsedoval je shodu domači župan g. Josip Košan. Govorili so gg. Košan, Kac, Verdnik, Lesničar, Vrečko. Zanimivo je bilo, kako je obsojal domači posestnik g. Anton Koprivšek sovražnost klerikalcev proti šoli in izobrazil. »Imeli bi radi same butce, da bi tem lažje nad njimi gospodarili«, je končal govornik ob živahnem pritrdjevanju poslušalcev. Kmet Gorličnik je priporočal s toplimi besedami kmečkega kandidata Kaca. »Častna stvar je za nas kmetovalce, da zmaga tudi sedaj kmet nad profesorjem, katerega nam vsiljujejo iz Maribora,« je izjavil govornik. — Urednik Lesničar je tu in v Št. Janžu kar najostreje obsodil nizkotno agitacijsko sredstvo klerikalcev, češ, da je napredna kmečka stranka navela fante, ki so nabili nekega Žebota iz Maribora. Protestiral je proti temu, da se na tisoče poštenih in v delu za svoje in narod osivelih mož frivolno imenuje tolovaje in tolovajsko družbo. Kmetje so ogorčeno obsojali tako klerikalno lumparijo. Shod se je v najboljšem razpoloženju zaključil s klici: Živel naš kmečki kandidat Kac!

Politična kronika.

NOVICE IZ DRŽAVNEGA ZBORA.

Proračunski odsek.

V soboto se je nadaljevala debata o proračunu pravosodnega ministra. Češki kler. poslanec o. Šramek je izjavil, da bi lahko povzročilo Hohenburgerjevo zasebno mnenje o reformi zakona, katerega je izrekel napram nekemu odposlanstvu katoliških ločenih zakoncev, gibanje v tej smeri, kateremu bi se katoliško prebivalstvo najodločnejše uprlo. Hohenburger je rekel na to, da je dotično svoje mnenje le zato izrekel, da bi osvetlil težave, ki se stavijo reformi zakona na pot; razvijanje tega vprašanja v sedanjem trenutku, ko imamo na dnevnem redu finančno in narodnostna vprašanja, bi bilo neumestno. Poslan. Vuković govori o slabem stanju sodnij in slabem napredovanju sodnijskih uradnikov v Dalmaciji. Posl.

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

Ceški spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Šla je v drugo sobo, tu je bilo prazno. Šla je v kuhinjo. Tam je sedela Pepica pri oknu, kjer se je videlo na dvorišče in imela je zardele oči od joka.

»Ne jokaj vedno, punca«, jo je karala mati. »Se ti mi delaj skrbi! In čemu pravzaprav jokaš? Ali ti je kdo umrl?«

»Kako — bi — danes — mamica . . .« Dalje ni mogla. Nov potok solz se ji je udril iz oči.

Uboga gospa Kondelikova! Tam sitni, da, besni soprog, tu nesrečna, obupana hči. Materi je nenadoma pošla potrpežljivost.

»No danes! Bo pa drugič. Rajši bi, da bi sploh tu ne bila! Vstani in pojdi na izbo po muholovko, poplahni jo, dalj v njo malo vode in špirta in postavimo jo očetu v sobo. In košček sladkorja pod njo na papir!«

Gospa Kondelikova se je vrnila k soprogu. Sedla je, gledala predse in čez nekaj časa je nehote rekla:

»Niti tega gospoda Vejvare ni danes . . .«

»Ne govori mi o Vejvari!« je zarohnel mojster. »Ima prav, da ga ni! Saj ve, zakaj ne pride! Danes bi mu povedal, česar mu nisem včeraj rekel.«

Gospoj je bilo žal, da je omenila Vejvaro. Toda v tem trenutku ni imela zadosti politike, da ne bi o tem še dalje govorila. Hotela je umiriti soproga in obrnila se je k bolniku.

»Toda, stari, Vejvara ne more za to. Kaj bi mu povedal! Njega, reveža gotovo to ne veseli.«

»Še smejeti bi se moral, kaj!« je grmel mojster

»Še tega bi se manjkalo!« In sedaj se je mojstru od-

prla zatvornica. »Ali je to pametna misel od njega? Z nami na vodo. V tako ladjico, ki je kakor škatljica od vžigalic. Saj bi se lahko vsi utopili!«

»No, in vendar se nismo, stari, hvala Bogu!«

»Ta človek nima niti mrvice razuma«, je nadaljeval gospod Kondelik, kakor bi bil preslišal ženo. »In ravno jaz moram tja pasti! Jaz! Njegov bodoči tast! No, če bi kdo metal v vodo svoje tašče — makar bodoče — tega bi razumel . . .«

»Toda Kondelik!«

»Tega bi razumel, pravim, toda vlačiti po vodi tasta — in te posledice! Toda sedaj je zadosti, pravim. Zadosti je tega! In če pride, tedaj mu povem, naj se več ne trudi. Tu železnica, tam polomljen parnik, tu zopet gonja bogvekam, ta človek se klati z nami po svetu kakor oni znani Kiselak — saj sem do sedaj vsak korak z njim in zanj poplačal z boleznijo in včeraj je malo manjkalo, da se nisem utopil — to je zet za ravnatelja cirkusa in ne zame. Toda dovolj. Temu napravim konec! In povem mu to! Takemu človeku ne dam hčeri! Ta bi mora liti z onim Golobom v Afriko!«

»Toda Kondelik« je karala gospa.

»Nič! Sem že povedal! Dovolj! Za eno hišo naprej!«

»Torej dobro, Kondelik. Toda kaj pa ta sramota, ki pride iz tega . . .«

Gospod Kondelik je izbulil na ženo oči.

»Takooo? Še to? Že tako daleč ste, da nastane iz tega sramota . . . In Pepica . . .?«

»Ampak Kondelik!« je vzkliknila gospa jezno.

»Kako pa govoriš! Nalašč to preobračaš! Ali nisem jaz mati, kakršnih je malo? Ne taka sramota, ampak sploh sramota, da hodi za hčerjo k nam že dve leti in da jo potem pusti. Zakaj svet ne bi verjel, da ti — ne, ne, da jo je on pustil! In sploh govoriš nespametno . . . A ne jezi se, stari, prosim te. Ne misli na to. Vidiš, Vejvara te spoštuje, niti ne pride, da se ne bi jezil. In ima prav, da ga ni, lahko bi ga razžalil.

Moj bog, tak miren človek, ima pri magistratu svojo bodočnost, in ko se oženi s Pepico, kakor si sam rekel, se boš lahko nadejal, da boš slikal na magistratu, zopet delo in lep zaslužek —

»Da, magistrat!« se je zbadljivo zasmeljal gospod Kondelik. »Ta bi me poslikal kakor srako na vrbi! Za to mi ne zadostuje zet koncipist — moral bi si vzeti hčer župana ali vsaj dva svetnika, da bi dobil tam delo. No, se že preživim na svetu tudi brez občine. In punktum, pravim, Vejvara mi ne sme priti pred oči.«

Gospa je molčala. Morala bi to storiti pred nekaj časom, ne prišlo bi tako daleč. Toda kedaj in kje je molčala še kaka gospa ob pravem trenutku!

Stala je pri oknu in je gledala neprenehoma na ulico.

Tu je zazvonil zvonček pri kuhinji.

»Kaj ni punce tam?« je vprašal gospod Kondelik.

»Ne — danes ima prosto.«

»In kje je Pepica?«

»Šla je po muholovko na izbo«, je odgovorila gospa in je šla iz sobe. Slutila je — v tem trenutku ji je bila ta slutnja neprijetna — kdo zvoni.

Da, bil je to nesrečni — Vejvara.

»Poljubljam roko, milostljiva gospa,« se je sklonil ubogi ženin po roki gospe Kondelikove.

»Pustite, pustite, gospod Vejvara,« se je umikala v zadregi gospa in je skrila roki za krilo.

Vejvara se je zmedel. Danes mu prvič odteguje roko gospa Kondelikova! Kaj to pomeni? Gospa Kondelikova — ki ga ni še nikoli zapustila!

»Ali se ne jezi name milostljiva gospa, ker nisem prišel prej, takoj zjutraj, da bi poprašal? Toda nisem se upal, res, milostljiva gospa . . .«

»I, ne jezim se ne, gospod Vejvara, nič se ne jezimo«, je odgovorila gospa, ki je bila vedno v večji zadregi. »Ampak oče je bolan — oče,« je rekla naglo, da bi Vejvara spoznal situacijo.

Ploj se je temeljito ukvarjal z nad vse žalostnimi **sodnijskimi razmerami na Sp. Štajerskem**. Opisal in dokazal je na podlagi statističnih podatkov naraščanje števila nemških sodnikov na Sp. Štajerskem. Zahteval je, da se naj dajo slovenščini na Sp. Štajerskem pri spodnještajerskih sodnijah iste pravice, katere gredo po številu prebivalstva in faktičnih potrebah. Zahteval je odpravo takozv. slovenskih kurzov in predlagal končno resolucijo, da naj izdaje najvišje sodišče na Dunaju v slovenskih zadevah slovenske razsodbe.

Finančni odsek.

Čuje se, da je vlada končno opustila misel na vinski davek; ravno tako bode opustila davek na slatino in sodavico. Pač pa ve povedati Gessmannova koresp. »Austria«, da se resno misli na zvišanje davka na žganje in preuredbo osebno - dohodninskega davka. Ostali davki bi prišli potem v jesenskem zasedanju, katero bi se naj po kršč. soc. željah pričelo že 9. sept., na vrsto.

SPREJEM CESARJA FRANCA JOŽEFA NA DUNAJU.

V soboto ob ¼ 9. uri zvečer se je pripeljal cesar na dunajski južni kolodvor s svojega potovanja po Bosni in Hercegovini. Sprejel ga je župan s celim obč. odb. orom dunajskim; cesarju na čast so stale na kolodvoru belo oblečene šolarice, izmed katerih je jedna poklonila cesarju šopek. Na županov pozdrav je odvrnil cesar, da ga je potovanje po novih avstrijskih deželah jako zadovoljilo. Pred kolodvorom je čakalo cesarja na tisoče ljudi, društva in korporacije z godbami, ki so zasvirale cesarsko pesem, ko je došel cesar. Hipse na cestah v Schönbrunn so bile okrašene z zastavami. Cesarja je prebivalstvo navdušeno pozdravljalo ko se je peljal v Schönbrunn.

ITALJANSKA PRAVNA FAKULTETA.

Iz Dunaja poročajo, da se misli proračunski odsek takoj po razpravi o proračunu lotiti vprašanja italj. pravne fakultete. Neki glasovi govore o takem kompromisu, da bi se naj italj. pravna fakulteta ustanovila — a kraj določi vlada. Jugoslov. poslanci morajo napeti vse sile, da se vzdrži junktim med slovensko in italjansko pravno fakulteto.

DROBNE POLITIČNE NOVICE.

Pruski poslanski zbornici je predložen zakonski načrt, po katerem bi se civilna lista zvišala na dva miliona mark.

Slovenski klerikalci agitirajo sedaj proti združitvi Slov. kluba in Saveza južnih Slovencev.

Na Kitajskem, v Nankingu, grozi izbruh niti revolucija. Oklici pozivajo ljudstvo, naj pomori tujce. Revolucionarno gibanje gre baje za tem, da se odstavi sedanja mandžu-dinastija.

Dopisi.

Iz Polzele. Kadar gre Nemcem in nemškutarjem za to, da usilijo kam svojo šulferajnsko raznarodovalnico, tedaj delajo na vse pretege, z vsemi silami, da si pridobijo toliko zasleplencev, da se uresniči njih namen. Iz svojega bojnega zaklada, katerega jim je pomiljonil Rossegger, mečejo stotake in tisočake, samo da dosežejo, kar hočejo doseči. Podkupovanje, lažljivo in opravljivo agitiranje, vse jim pride prav in pri tem ne štedijo niti z denarjem, niti z besedami. Cesar pa ne opravi domači hujšaki, ob takih prilikah zelo sladki nemškutarji - agitatorji, za to si dobe takih od drugod. Slovenski javnosti je že znano, da se hoče to vgnéziti vsenemški orel. Znana je nevarnost, ki preti iz središča vse doline, iz Polzele celi Savinski dolini. To nevarnost smo takoj spoznali vsi, in bili smo si takoj edini, in edini smo si še danes v obrambo svoje lasti, svoje slovenske šole. Z nami je bilo, je in bo tudi naše zavedno ljudstvo, kar je pokazalo z odločnim prote-

»Za božjo voljo — gospod Kondelik?« je vzkliknil Vejvara in je ves zardel. Njegova vest, ki jo je celo dopoldne skušal utolažiti, se mu je zopet oglasila.

»Ino, po tej včerajšnji nesrečni nezgodi — no, sicer pa to preide, toda zelo siten je — zelo — in ne more se ganiti, tako da ne vem, ali bi vas — — —«

In začela je govoriti potihoma, zakaj šele sedaj je opazila sobna vrata, ki jih je v naglici pustila odprta.

Tu se je naglo zaslišal iz sobe gospoda Kondelika grozen glas, ki je oglušil vse nadaljne besede:

»Ako je to Vejvara, stara, tedaj mu reci, da naj pride k nam, ko bo zopet kaka beneška noč — razumeš?«

Gospa je okamenela. Sedaj je že to zunaj! In Vejvara sliši to na lastna ušesa. In ne samo Vejvara, ampak tudi Pepica, ki je stopala v tem trenutku po stopnjicah doli z zaprašeno muholovko iz sobe.

Tresk! — muholovka, ki je pala iz Pepičinih rok, se je razbila na tisoč koscev in se je razletela po stopnjicah, po hodniku, kosci so padali naprej po stopnjicah doli in so cingljali tenko in pretresujoče, kakor da bi zvonili zadnje uro. Z dvema skoki je bila Pepica pri Vejvari, kateremu je z glasnim jokom pala okrog vratu, prvič pred materjo, toda sedaj ne več boječe. Saj je to morda poslednjič!

»Beti!« se je oglasilo zapovedovalno iz sobe.

Dalje prihodnjé.

stom na shodu. Pa za naš protest se niso zmenili naši fabričani, ki so od vseh mogočih vetrov naleteli sem, da se prerede in ko se izstradani ukrepe, počno uganjati svojo hujškajočo politiko. Niso se zmenili za ugovor naših zavednih kmetov, o katerih so se celo drznili trditi, da so vsi nemškega mišljenja. Da pa dosežejo svoj namen, delajo in rujejo naprej, in česar sami storiti ne morejo, to jim store šudmarkini obrtniki, iz Slovencev preturčeni nemški obrtniki, ki si tod okrog služijo slovenski denar. Tudi našim fabriškim Wellerjem, Killianom in raznim drugim uradnikom tukajšnje tovarne z vsenemcem inženirjem na čelu, je že zmanjkalo upliva in dovoljne zgovornosti, da zagurajo tla schulvereinski šoli, zato so si dobili pomagača v osebi nekega kleparja Švajgerja (ali Schweigerja), ki hodi iz Vojnika sem k nam žlebov in strelovodov popravljat, da zasluži slovenski denar, katerega še edinega ne sovražijo. Mož si je izbral ta ugoden čas za svoje delo, da lahko okrog hujška proti slovenski ter agitira za pripravljajočo se schulvereinsko šolo po gostilnah in pri privatnikih. Sedaj se že potika ves teden po Polzeli in popravlja strelovode, vmes pa na vse pretege in prav nesramno agitira za nemški shod, ki ga prirede schulvereinovi pri našem, do ušes prezadolženem »Hirschu«, ki se pa, škoda, ne more drugače pisati, kot »Jelen«. Ta klepar Švajger mrzi srdito vse, kar je slovensko ter opsuje vse, kar je narodno, samo naš slovenski denar mu je še všeč, tega še vzame ter ljubi, kajti Nemci mu ga sigurno premalo dajo (čeprav ga sama sveta Šudmarka podpira, kakor je sam dejal), ker sicer bi ne hodil nam na Polzelo slovenskih žlebov in strelovodov popravljat. Pa, gospodine Švajger, naša mera potrpežljivosti se naglo polni in ne bo več dolgo, ko se bo izsulo, mogoče vam v škodo, če ne odnehate s svojim agitiranjem za nemško šolo.

Iz Maribora. Veselica, katero sem priredil jaz, klub »Narodni Pipec« dne 2. junija t. l., kot slavnostno otvoritev vrta v »Narodnem domu« je uspela sijajno v moralnem in gmotnem oziru. Prijetna dolžnost mi je, da se zahvalim vsem udeležencem, ki so posetili mojo skromno prireditev v tako obilnem številu. Zastopniku, ki ga je poslal moj brat Ptujčan (klub »Nar. Pipec v Ptuj«) kličem prisrčno: »Bog Te živi in vse sestre in brate«. Vkljub velikim žrtvam, katere pokladajo mariborski Slovenci na oltar domovine pri raznovrstnih prireditvah, društvih in drugih raznih priložnostih, je posetila to veselico poleg drugih mojih članov, v častnem številu naša slovenska inteligenca. Iz dna duše se Vam zahvaljujem za to. Majhen sem, a čvrst in vse moje stremljenje in delo leži na edini želji, koristiti svojemu narodu. Za obrambni sklad Ciril-Methodove družbe sem obljubil i jaz prinesiti en kamen (200 K) in to obljubo sem, hvala udeležencem vrtno veselice, srečno izpolnil.

Vendar se moram nekoliko opravičiti glede te veselice. Bilo je vse tako lepo določeno, kaj se bo vse vršilo in to me je uverilo, da bom v stanu nuditi mojim obiskovalcem veliko zabave. A žal... Mesto, da bi delal celi odbor, so delale samo tri osebe. Te so morale sodelovati pri tamburaših, pri licitaciji, biti navzoče na strelišču, pri šaljivi pošti, pri spuščanju kometa. In to je bil vzrok, da so se posamezne točke zavlačevale in da je za hip tu in tam zavladalo dolgočasje, katero niti na sporedu ni bilo. Drugi so bili pa prekomodni, da bi kaj delali in če so kaj, so še to z nevoljo. Peyci so, vkljub obljubi, zapeli samo parkrat, nato pa — zginili. Najbolj živahno je bilo na strelišču, kjer se je streljalo zelo marljivo. Tudi šaljiva pošta je delovala prav povoljno. Komet je vzbudil dokaj smeha, le žal, da se je v zadnjem trenutku pokvaril aparat, ki bi imel dvigniti komet od tal kakih 200 do 300 m v zrak in je pričakovani efekt izostal. Toliko v pojasnilo, da bi se morebiti ne jezili na me. Obklubljam pa, tekom tega leta priredim nekaj velikega in originalnega mariborskim Slovincem, in uverjen sem, da bodo takrat odhajali s težkim srcem in z vzdihom: »Tukaj nam je bilo dobro, škoda, da se je že skončalo.« Vsem skupaj pa moj iskren pozdrav! Narod!

Klub »Narodni Pipec«.

Iz Ljutomera. (Po volitvah). Povsod se opaža pred različnimi volitvami nekaka živahnost, čujejo se različna mnenja ali pa vlada vsaj majhno zanimanje, samo pri nas so minule volitve v okrajni zastop in odbor, v občinski zastop in v nadzorstvo okrajne posojilnice, ne da bi vzbudile najmanjši šum. — Volilci so oddajali v vse tri korporacije svoje glasovnice popolnoma mrtvo, brez zanimanja, čisto mehanično, kakor storijo to ljudje, kateri so brez lastne volje, kateri le slepo slušajo glas mogočnega, katerim se je vcepila le edina misel, pokoriti se brezpogojno. — Volitve v okrajni zastop je vodila znana volilna tvrdka Weixl, Škamlec in znani krapenski svetnik, katerim je ministriral ponižno naš okrajni načelnik, ki se je pokazal takrat v pravi luči, namreč kot

človek brez lastnega samostojnega mišljenja. Pri volitvah v okrajni zastop je značilno to, da se je volilo brez ozira na zmožnosti kandidatov, samo po slepem in strankarskem povelju duhovniške stranke. Značilno pa je za celo katoliško stranko in nje nesebično narodnost tudi sledeče: Moža, ki je bil doslej in je tudi v naprej član okr. zastopa in odbora, se je naprosilo, da reklamira iz volilne liste par Nemcev. Glasni možakar pa se je odrezal: »Tega ne storim, nemci bi mi zamerili«. Komično je bilo, ko so pregledovali generali po končanih volitvah v veleposest vrste svojih izvoljenih ovčic in so se začele volitve kmečkih občin. — Prepričali so se namreč, da so izvoljeni sicer sami pristni backi, a da ni med njimi (vleposest voli povsod cvet inteligentnih mož :) niti jednega, ki bi bil količkaj zmožen voditi kot strokovnjak posle v okrajnem zastopu. — Spoznali so č. gg. generali pri tem pregledovanju, da so izvoljeni sicer sami dobri »katoliški« možje, a da so njih glave brez vsebine. — Da ne bi klerikalni voz v blatu obtičal, ugrizniti so morali klerikalci hočeš, nočeš, moraš, v sila kisló jabeljko, morali so dovoliti, da izvolijo kmečke občine tistega od njih tolikokrat prekletega in tako strastno sovražnega Misja, ki že leta in leta uspešno deluje v okrajnem zastopu in ima to v mezincu, kar bi se še le zvezarji z velikim trdom morali učiti. — G. Misja, ki ni niti pristaš narodne stranke, niti razkričani »brezverski liberal«, marveč miren politik starejše Plojeve struje, ima za klerikalce to edino strašno napako, da si drzne v sedanjih razmerah, brez ozira, če prija to č. gg. Weixl in Škamlec, iti svojo ravno pot, misliti samostojno in uporabljati svoje izkušnje in zmožnosti po lastnem prepričanju, — in to je vzrok strastnega nasprotstva. Klerikalci so s tem pripoznali sami za njihovo stranko tako skrajno poniževalno in sramotno dejstvo, da niso mogli najti med svojimi ljudmi moža, ki bi po svojih zmožnostih količkaj lahko nadomestoval g. Misja, in so vsled tega morali voliti moža, katerega iz dna duše strupeno sovražijo. — Tega moža pa so še morali povrh tega odlikovati celo s tem, da so ga izvolili okrajnim podnačelnikom in okrajnim odbornikom. —

Tako se godi, če se č. gg. ne zavedajo, da okrajni zastop ni društvo za prirejanje predpustnih burk, marveč zbornica, kjer se rešujejo življenski interesi celega okraja in katerih rešitev že ljudstvo nestrpnó pričakuje! — Pred durmi je gradnja železniške proge Ljutomer-Ormož, regulacija Ščavnice je neodložljiva, kmetijska šola je potrebna kakor sol, ceste so v tako slabem stanju kot nikjer, a o šolstvu sploh ni govoriti. — Kratko in malo, na vseh koncih in krajih čaka okrajni zastop polno dela, če hoče, da se povzdigne gmotno in kulturno stanje celega okraja. — Kako pa moremo mi kmetovalci, živinorejci, vinogradniki in obrtniki ljutomerskega okraja pričakovati rešitev svojih najnujnejših želj in potrebščin od zastopnikov okraja, ki nimajo za to zmožnosti, ki so voljeni samo na povelje iz farovža, voljeni toraj samo na povelje ljudi, katerim je blagor okraja deveta briga, a politična strast in strankarsko sovražstvo prva in edina božja zapoved. In taki ljudje hočejo in bodo vodili in reprezentirali skozi cela tri leta v gospodarskem in kulturnem oziru celi naš okraj?! — — — Tužno postane človeku ob tej misli. — Zapomnite si č. gospodje, da se je ljudstvo že naveličalo Vaših praznih sladkih obljub, da se je še naveličalo Vašega bratomornega hujskanja, in da čaka ljudstvo dela in uspehov Vašega delovanja in izpolnitve Vaših obljub — ter da Vas bode klicalo to ljudstvo, ki Vam je bilo že pred kratkim slepo udano, kmalu, kmalu neizprosno in neusmiljeno na odgovor. — Volitve v občinski zastop so se vršile v znamenju takozvane sloge. Ker narodna stranka ni marala prevzeti nobenega mandata in ker je bilo od voditeljev klerikalne stranke že tako napeljeno, da je določil kandidat zbor volilcev brez ozira na nasvete volilnega odbora, izvoljeni so bili sami možje, ki so v prvi vrsti po volji kaplana Škamleca.

Zato pa smo dobili plačilo pri volitvah v nadzorstvo okrajne posojilnice. — Za nesebično požrtvovalnost pri občinskih volitvah, in da vsaj nekoliko pozabimo mržnje in večletne strupene napade po časopisju, smo bili prepričani, da bo vsaj tukaj kler. stranka politično tako kulantna in hvaležna ter bo vzela z ozirom na politično situacijo po zadnjih občinskih volitvah v Ljutomeru v svojo kandidatno listo za

volitev nadzorstva vsaj kakšnega posameznega zmožnega in delavnega pristaša narodne stranke. — Zmago so imeli itak zasigurano. Pa zamanj! — Dobri smo tem gospodom pač, ko je treba iti v žerjavico po kostanj, a da bi imeli mi za to kako priznanje, tega pa bogvaruj. — Tega že ne dopušča našim klerikalcem njih požrešnost, breznačajnost in fanatična politična nestrpnost.

Če pregledamo toraj izid različnih volitev, posebno onih v okrajni zastop, pridemo do zaključka da so voljeni po večini sami slepi pristaši duhovniške komande. — Žal so med njimi tudi nekateri, ki so se bahali svoj čas z naprednjaštvom in kateri so vsled častihlepnosti in dobičkaželjnosti vrgli v blato svojo politično značajnost.

Take so razmere na našem lepem murskem polju! Tužnim srcem gledamo v bodočnost trdno prepričani, da bo šlo vse in povsod po starem kopitu, namreč rakovo pot in nemčurju v roke, — in to samo, da se zadovolji krščansko katoliške težnje nekaterih posameznikov, ki nimajo ne srca ne smisla za napredek in blagor okraja.

Med tem ko se dvigajo drugi okraji in korakajo z duhom časa in napredka, običal bode naš okraj tudi v naprej v blatu Weixel-Skamlečeve klerikalne fanatične zagrizenosti in zaslepljenosti.

Interpelacija

poslanec Robleka in drugih na Njegovo ekselenco c. kr. trgovskega ministra v zadevi narodnega koleka „Ptuj“.

Že gospod državni poslanec Ivan Hribar je letos vložil interpelacijo, zakaj da poštna uprava še vedno ne dopušča narodnega koleka z napisom „Ptuj“, dasiravno je deželno sodišče v Ljubljani zaplenbo tega koleka razveljavilo. C. kr. poštna uprava zagovarja svoje stališče tako, da ima kolek demonstrativni značaj ter zaradi tega ne dopušča, da bi se rabil na dopisnicah in razglednicah, dočim se pa sme rabiti na pismih. Protislovje, da se sme imenovati narodni kolek rabiti na eni poštni pošiljki, na drugi pa ne, nastane, ker se poštna uprava sklicuje na čisto zastarelo, v današnjih časih popolnoma nerabljivo in nerazumljivo naredbo. Po mnenju pristojne sodne oblasti, ki je svojo tozadevno razsodbo izrekla, ni moči najti v rabi koleka z napisom „Ptuj“ nobenega kaznjivega čina. Kaj si naj misli državljani, ako vidi, da sme poštna uprava to prepovedati, česar justična uprava ne sme prepovedati, ker ni kaznjivo? V urejeni državi se v takih vprašanih druge oblasti pokorijo izreku edino v to poklicanih sodnikov. Ako pa že hoče poštna uprava še vedno ne gleda na sedanje razmere se krčevito poprijemati starih zaprašenih naredb, naj pa vsaj pravično postopa in ne izvaja svoje pravice samo proti Slovincem. Pritisnjena sta dva narodna koleka, kakoršna so Slovenci rabili, in dva narodna koleka, kakoršna Nemci rabijo. Nemška dva koleka naravnost izzivata k sovraštvu do Slovencev. Slovenci se imenujejo: „Windische“, kar velja sedaj vedno kot psovka. Povsod, kamorkoli ti koleki pridejo, naj ljudstvo izve, kakoršni da so baje Slovenci; slovenski narod se predstavlja kot tropa razbijačev. To, kar je v razburjenih časih ena ali druga oseba storila, to se splošno podtika celemu narodu. Oba nemška koleka se še vedno mirno razpošiljata vsemu svetu. Niti poštna, niti justična uprava se ne spodtika, nobeden državni pravdnik še ni dobil od justične uprave naročila, da naj tudi ta dva koleka zapleni; poštni upravi še ni prišlo na misel, da bi ju izključila iz poštne prometa. Ona dva koleka, na katerih ni zapisano družega, kakor „Ptuj“, oziroma datum „20./IX. 1908“ imata demonstrativni značaj, oba nemška pa menda ne? Naravnost se sme imenovati škandala, da poštna uprava slovenske razglednice in dopisnice zavrača in v koš meče, ako je na njih pritiskjen narodni kolek, ki ga niti sodišče ni smatralo za kaznjivega, da se pa smeta ta dva nemška koleka rabiti, kakor se vsakemu ljubi. Podpisani poslanci pričakujejo od vlade, ki vedno zatrjuje, da ji je pravica čez vse, vsaj odgovor v tej zadevi ter vprašajo prav odločno Njegovo Ekselenco gospoda c. kr. trgovskega ministra: 1. ali so mu vse te okolnosti znane, oziroma se hoče o njih podučiti in ako da, 2. kaj misli storiti, da bode poštna uprava glede nemških narodnih kolekov tako postopala, kakor glede slovenskih narodnih kolekov?

Na Dunaju 3. junija 1910.

F. Roblek in tt.

Dnevna kronika.

Nadžkof Stadler — v nemilosti? „Neue Freie Presse“ poroča iz Sarajeva, da bo nadškof Stadler kmalu prestavljen v Rim. (Opozarjamo na tozadevno poročilo o njegovem sestanku s cesarjem in o vesti, da mu je papež ponudil kardinalsko čast!)

Avstrijski katoliški shod se vrši letos od 9. do 11. septembra v Inomostu.

Pri občinskih volitvah v Srijemu so zmagali socijalni demokrati.

Poročnik Levicki. Vest, da bi bil poročnik Levicki v Budjevojicah zaradi člankov v časopisu „Straž lidu“ obsojen na 7 let ječe, ne odgovarja resnici.

Štajerske novice.

Klerikalci in mučenik Žebot. Klerikalci tirajo smešno in obsojanja vredno lumparijo z »napadom« na Žebota tako daleč, da je dr. Korošec celo — interpeliral v državnem zboru zaradi »napada« slov. liberalcev (!) na ubogega urednika Žebota. Baje je na nogah drž. pravdnništvo in orožništvo. Seveda so to samo agitacijska sredstva za volitve; drž. pravdnništvo in orožništvo bi le obžalovali, ako bi se podali na popolnoma zastojno iskanje »zločincev« in tako pomagalo klerikalcem za volitve — agitirati.

Kako mislijo klerikalni kmetje o Kacu? Klerikalni občinski odbor v Pamečah pri Slovenjgradcu je sklenil resolucijo, v kateri kmetje odločno zahtevajo, naj »Sl. G.« in »Str.« ne blatita kmečkega kandidata Kaca, »ker je prepošten človek«. Kako se »Str.«, baje kmečki list, ozira na željo lastnih kmečkih pristašev, kaže zadnja številka. Čudno, da se nikdo na enak način ne potegne za Verstovška, — kaj ne?

Včerašnja prireditev celjske sokolske župe (tekma, javna telovadba in ljudska slavnost) je v moralnem oziru prav dobro uspela, slabo pa v gmotnem, ker je vreme vse pokvarilo. O prireditvi priobčimo jutri daljše poročilo. Poroča se nam, da si je pri tekmi brežiški Sokol pridobil prvenstvo.

Umrl je v Celju bivši finančni uradnik in hišni posestnik 80 letni g. Šelander. Bil je vedno zaveden Slovenec in član celjske Čitalnice od njenega začetka. Posebno rad je podpiral našo dijaško kuhinjo. N. v m. p.!

Obesil se je danes opoldne pri Koštomaju za Voglajno pri Celju 26 letni Westenov delavec Tičar na nekem drevesu. Vzrok tega čina je baje nesrečna ljubezen. Leopold Tičar je doma s Krškega. Bil je že enkrat v norišnici.

Na celjski višji gimnaziji se je danes pričel pismeni zrelostni izpit.

v Iz Maribora. Včeraj dne 5. junija t. l. je priredilo zgodovinsko društvo za Slov. Štajer s sodelovanjem slovenskih narodnih mariborskih društev v Narodnem domu v Mariboru veliko narodno slavnost v spomin stoletnice rojstva pesnika Stanka Vraza. Mnogobrojen obisk iz celega Špodnjega Štajerja — največji seveda iz ormoškega okraja, domovine Stanka Vraza, od koder je prišlo tudi nekaj kmetskega ljudstva, je pokazal, da uživa zgodovinsko društvo velike simpatije med našim občinstvom. Posamezne točke sporeda je proizvajal z vso spretnostjo in preciznostjo čitalnični moški zbor in mariborski salonski orkester. Kot slavnostni govornik je nastopil g. dr. Fran Ilesič iz Ljubljane ter s svojimi v srce segajočimi besedami o življenju, delovanju in pomenu Stanka Vraza ter o celi ilirski dobi v obče vzbudil v hvaležnih poslušalcih nepopisno navdušenje. Za krono cele slavnosti se sme gotovo smatrati gledališka slika iz Vrazove dobe „Slava Stanku Vrazu“, obstoječa iz treh delov. Ideja igre je ta, da politično probujenje in osamosvojitve slov. naroda pod Napoleonom rodi nam Slovincem in Hrvatom kulturnega spisatelja Stanka Vraza, čegar delovanje za Jugoslovane zamoremo preценiti še le danes. Želeti bi le bilo, da bi Zgodovinsko društvo, ki je gotovo tudi poklicano skrbeti za okrepitev narodne samozvesti našega ljudstva, priredilo to slavnost že popoldne in sicer v večjem obsegu bolj za ljudstvo, kar bi bilo razširjanju idej Zgodovinskega društva le dobrodošlo.

v Iz Savinje so potegnili v soboto, dne 4. junija mrtvo truplo Ivana Pirca iz Topovelj. Ker je bil primoran zapustiti službo v polzelski tovarni, je popival s svojimi prijatelji ter se pripravljaj za odhod v Ameriko. Vračal se je vinjen iz Št. Petra domov ter se ponesrečil nad grobelskim mostom. 27 letni fant je bil pošten ter lepega vedenja.

Blodnje mladega dečka. Ko se je peljal parnik »Francesca« družbe Austro-Americana nedavno iz Buenos-Aires v Trst, je neki kurjač naenkrat zapazil na ladji kakšnega 15 letnega fanta, ki je govoril lepo nemški in bil prikupljiv. Ko je dospel v Trst, je vzel fanta strojnik Probst v svoje stanovanje. A dečkove navedbe so postajale Probstu sčasoma sumljive, za to ga je peljal na policijo. Ta je po poizvedbah do-

gnala, da je dečko Ivan Petz, sin bogatega trgovca iz Sekova. Oče ga je poslal v Trst v realko, a dečko se je že v nekaj mesecih vrnil domov, ukradel očetu 3.000 K in se odpeljal v Hamburg. Odtam pa v Buenos-Aires. Ko mu je zmanjkalo denarja, je zagrešil več tatvin in vtaknili so ga v pobilševalnico. Od tam je pobegnil in se skril na parnik »Francesca«.

Tatvina. Viničar in mlinar Franc Matjašič v Erjavcih je na raznih krajih pokradel večje množine žita in pobegnil.

Gad je pičil 8letno hčerko Marijo kmeta Zupančiča v Peklu pri Poljčanah, ko je z dveletnim bratom nabirala rože, v nogo. Ko je dekle po občutku pika zagledala kačo, je strahu omedlela. Brat je pa naglo tekkel po očeta, ki je deklici nogo podvezal in nemudoma poklical zdravnika.

Jubilej učenjaka. Vseučilišni profesor v Gradcu, znani nemški zgodovinar dr. Ilwof je v soboto 4. t. m. slavil petdesetletnico, kar je postal doktor pravnih znanosti. Pred 7. leti je mož slavil petdesetletnico, kar je dobil diplomu doktorja filozofije.

Drobne novice. Fotografirni aparat je ukradel nekdo fotografu Karlu Mayerju v Mariboru iz prodajalne. Aparat je vreden 250 K. — V Dobrni pri Celju je ponesrečila 50letna kuharica Ana Arlič. Padla je čez stopnice in si zlomila nogo. Prepeljali so jo v celjsko bolnišnico.

Zagoneten slučaj. Pred nekaj dnevi smo poročali o 61-letnem Martinu Justineku, kmetu iz Slivnice pri Mariboru, ki so ga našli v Mariboru na ulici nezvestnega in ga odpeljali v policijsko stražnico, ker se je policiji zdel — pijan. Drugo jutro pa so našli v zaporu Justineka mrtvega. Obdukcija je izkazala, da je imel polomljenih 10 reber. Sumili so nadzorstveno osebje, da mu je prizadajalo poškodbe. Pozneje pa je izvedel stražni nadzornik Niesner, da je Justinka povozil voz, naložen z vinskimi sodi. Voznik trdi, da on ni kriv, češ da je Justinek vsled pijanosti padel pod kolo. To je potrdila tudi ena priča.

Umor in samomor. V vlaku, ki pelje ob pol deveti uri iz Gradca proti ogrski meji, so našli v soboto zjutraj mrtvi trupli nekega moškega in neke ženske. Na nekem listku sta bili zapisani imeni Petrovay Janosne in Pilišy Sarolla. Mož je baje neki ritmojster iz Kotora. V prijavnem listu se je zapisal kot ritmojster Kvas.

Točo so imeli v Št. Ilju in okolici pod Velenjem. Skode je precej — zlasti po vinogradih.

Vsled strahu umrla. 29. maja je začelo v Hicklovi manufakturni trgovini v Ptuj naenkrat goreti. Ogenj so sicer hitro zadušili. 73letna Hicklova mati pa se je vsled ognja tako prestrašila, da je na posledicah 1. junija umrla.

Druge slov. dežele.

Tožba proti „Slovenskemu Domu“. Napredno glasilo kranjskih kmetov „Slov. Dom“ je svoj čas priobčilo dopis o klerikalnem kmetijskem društvu v Loškem potoku, kjer se je temu očitalo nepošteno gospodarstvo. Društvo je urednika lista tožilo. V soboto je bila pred poroto v Ljubljani razprava. Urednik Pustoslavšek je nastopil dokaz resnice in je bil oproščen.

Tudi „Slovenec“ je konečno spregovoril o razsulu v nemški krščansko-socialni stranki. Očividno mu gre to hudo na jetra, ker ni še dolgo, ko je bil še poln slavospevov na to stranko. Kot značilno znamenje propada te stranke navaja „Slovenec“, da so pri volitvah na Tirolskem nedavno šli krščanski socialci proti konservativcem v boj s parolo: „Doli s farškim gospodstvom!“ Zares čudna znamenja v letu kometa!

Cesar je potrdil novi občinski red za mesto Celovec.

Spomenik dr. Frančišku Lampetu, znanemu slov. pisatelju, ki je ustanovil „Dom in Svet“, odkrijejo krog 21. avgusta v Črnem Vrhu nad Idrijo.

Društvene vesti.

v Telovadno društvo Sokol v Trbovljah vabi vse prijatelje dobre zabave k gledališki predstavi, ki jo prirede v četrtek, 9. tm. člani ljubljanskega slov. gledališča v dvorani g. Forteja na Vodah. Upriporila se bode na vseh odrih dobro uspeła komedija „Sebastijan, veliki knez Georgijski“. Zlasti opozarjamo naše sosede Hrastničane in Zagorjane, da naj ne zamude te ugodne prilike ter s tem pokažejo, da vedo ceniti požrtvovalnost prirediteljev pod vodstvom vrlega režiserja Nučiča. Da bodo vsi napredni Trboveljčani storili svojo dolžnost, ne dvomimo! Ker se predstava začne šele ob pol 9. uri je za zunanje goste kaj ugoden prihod z večernima vlakoma, ki dospeta v Trbovlje okoli 3/4 8. uri.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE NA OGERSKEM.

Budimpešta, 6. junija. Doslej so znani volilni izidi iz 403 okrajev. Vladna stranka je dobila 242,

košutijanci 47, justhovci 35, Andrassyjeva skupina 17, nadstrankarski 48niki 15, klerikalna stranka 13, narodnosti 8, 3 neodvisna kmečka stranka, 2 demokrata in 1 kršč. socialist.

PRED ZASEDANJEM NOVEGA OGERSKEGA PARLAMENTA.

Budimpešta, 6. junija. V ogerskem parlamentu že postaja živahno. Poslanci si že prihajajo zaznamovat svojih sedežev. Strankine konference se vrše 2 dni pred otvorjenjem parlamenta. — Nekateri politiki skušajo združiti Košutovo in Justhovo skupino neodvisne stranke v eno celoto; klerikalci se trudijo, da bi združili vse opozicijske stranke v enotno skupino.

VSESLOVANSKI KONGRES V SOFIJI.

Sofija, 6. junija. Priprave za vseslovanski kongres v Sofiji čvrsto napredujejo. Od različnih jugoslovanskih plemen prihajajo pridno priglasi za udeležbo na kongresu.

DEPUTACIJA IZ SANDŽAKA NOVI PAZAR.

Praga, 6. junija. »Venkov« poroča iz Sarajeva: Med deputacijami, ki so se došle v Sarajevo pokloniti cesarju, je bila tudi deputacija Srbov in Turkov iz Novega Pazara. Hotela je naprositi cesarja, da bi Avstrija zopet zasedla deželo. Vendar pa se deputaciji ni dovolila audijenca in se je morala vrniti, ne da bi kaj opravila.

Carigrad, 6. junija. Turška vlada uradno izjavlja, da so vesti o kaki deputaciji iz sandžaka Novega Pazara, ki je hotela iti k avstrijskemu cesarju, izmišljene.

Petrograd, 6. junija. »Dnevni list« je poročal iz Petrograda, da baje namerava avstrijska vlada zopet zasesti sandžak Novi Pazar. Srbski tiskovni biro to vest zanika in pravi, da je hotel dopisnik »Dnevnega lista« le delati srbski vladi težave.

REVOLUCIJA NA KITAJSKEM.

London, 6. junija. Celo posadko v Nankingu, okrog 7.000 mož so razorožili in namestili z drugimi vojaki. V okolici je koncentriranih 20 tisoč mož armade. Gospodarsko razstavo so otvorili s posebnimi varnostnimi odredbami.

NEMCI NA VZHODU MONARHIJE.

Cernovice, 6. junija. Včeraj so slovesno otvorili nemški narodni dom v Cernovicah. Otvoritve se je udeležil tudi deželni glavar.

TOČA V NEMCIJI.

Berlin, 6. junija. Iz vseh krajev prihajajo poročila o hudi škodi, katero je povzročila včeraj in v soboto toča. Letina je mnogokje popolnoma uničena. Več hiš je strela užgala in so pogorele.

LJUBOSUMEN LEKARNAR.

Pariz, 6. junija. Lekarnarja Parata so zaprli, ker je svojo ženo nečloveški mučil. Mučila ga je ljubosumnost in kadarkoli je šel z doma, je svojo ženo tako zvezal, da se ni mogla ganiti. Pri sodnji so ga spoznali za blaznega in so ga vtaknili v norišnico.

GRŠKI KRALJ V ŠKRIPCIH.

Rim, 6. junija. Grški kralj se bo še tu mudil eden ali dva dni. Baje so prišli v Brindisi kraljevi zaupniki, ki hočejo sporočiti kralju, da se ga na Grškem ne bode več pustilo na suho, ako ne prinese s seboj od vevlasti dovoljenja za aneksijo Krete.

Po svetu.

Konec ljubezenske zaloigre. Kočijaž Goller v Berolinu je imel ljubezensko razmerje z gospo Geith, hčerko nekega krčmarja. Zaradi ovir sta sklenila skupno umreti. Šla sta v neki hotel, in na željo ljubice ji je porinil Goller nož v srce.

na mestu, ki ga je ona s prstom pokazala. Nato je Goller še sebe težko zbolel, vendar so mu rešili življenje. Zdaj je pa bil obsojen zaradi umora na 4 leta ječe.

Ne izročijo ga. Zvezno sodišče v Curihu je razsodilo, da ne izroči budimpeštanskega jurista Dukacsa, ki je bil zaradi v Londonu izvršenih ponarejanj bankovcev od budimpeštanskega sodišča obsojen na 10 let ječe.

Večkratno morilko zaprli. V Mitrovici so zaprli bivšo ljubico kralja Milana, 54 letno Marijo Pjasto, ki so jo razkrinkali kot zastrupljevalko. Dognalo se je, da je tekom zadnjih 10 let izvršila nad 200 zastrupljenj. Med žrtvami sta neki general in neki vsenčiliški profesor. Poleg tega se je bavila s trgovino z dekleti in je imela v več mestih v Srbiji javne hiše ter si je pridobila ogromno premoženje. Občevala je v najboljših hišah, zaprli so tudi več drugih oseb, ki so na sumu, da so bile ž njo v zvezi.

Širite Nar. Dnevnik.

Rojaki, spominjajte se prepotrebne Sokolskega doma v Brežicah.

Loterijske številke.

Linc, dne 4. aprila 1910: 83, 71, 5, 14, 41.
Trst, " " " " 27, 6, 4, 50, 47.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgoto vijeno obutev.

Zahvala.

Za vse obile tolažilne dokaze prisrčnega sočutja v času bolezni in povodom prerane smrti dragega soproga in premilega očeta gospoda

Antona Štupica

trgovca in posestnika

izrekamo sorodnikom, prijateljem in znancem in vsem, ki so se udeležili spreveda, najiskrenejšo zahvalo.

Prav posebno se zahvaljujemo velečastitemu gospodu dekanu Ivanu Bohancu za vodstvo spreveda in za ganljivi nagrobni govor, velečast. gosp. dr. Francu Kovačiču, profesorju bogoslovja v Mariboru, drugima častit. gosp. duhovnikoma, sorodnikom, trgovcem iz raznih krajev, uradnikom, tržanom, mnogim prijateljem in znancem, kakor tudi slavni požarni brambi v Šmarji za obilo udeležbo pri sprevodu.

Istotako se zahvaljujemo občinskemu zastopu trga Šmarje, čitalnici v Šmarji, tukajšnji požarni brambi, strelskemu klubu, sorodnikom, prijateljem in znancem za prekrasne vence, oziroma za v blag spomin podarjene prispevke v dobrodelne namene.

ŠMARJE PRI JELŠAH, dne 6. junija 1910.

Žalujoča rodbina.

297 — 12

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Maček

je trpljenje hudo,

pa napravi čudo!

Edini likér za slab želodec!

Ljudska kakovost

liter K 2'40.

Kabinetna kakovost

" " 4'80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

34

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte [prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini

∴ V Celju. ∴

Pisalni stroj z vidno pisavo:

L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu. 266 — 16

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!